KÜLTÜR BAKANLIĞI
MİLLİ FOLKLOR ARAŞTIRMA DAİRESİ YAYINLARI : 106
HALK EDEBİYATI DİZİSİ : 19

IŞIKLI PÎNAR

ÂŞIK HASRETÎ

HALK ŞAİRLERİ ARASI
ESER YARIŞMASI
MANSİYON

KÜLTÜR BAKANLIĞI
MİLLÎ FOLKLOR ARAŞTIRMA DAİRESİ YAYINLARI : 106
HALK EDEBİYATI DİZİSİ: 19

21.10.2

IŞIKLI PÎNAR

ÂŞIK HASRETÎ

Abdurrahman - Aziz - Hakan
AYDIN
Kardeşlerin ARMAĞANIDIR.

HALK ŞAİRLERİ ARASI
ESER YARIŞMASI
MANSİYON

ISBN: 975 - 17 - 0400 - 6

Kapak Kompozisyonu
Celâl KIRKBEŞOĞLU

Kültür Bakanlığı'nın 6 Mart 1989 tarih ve 351-540 sayılı onayı ile 1500 adet bastırılmıştır.

Yorum Matbaacılık- Ankara 1989

İÇİNDEKİLER

SAYFA

SUNUŞ 5
ŞİİRLER ..... 7 - 63

A.8 HECELİLER

1. Eyvah Bana 7
2. Veysel 8
3. Kararlıyım 9
4. Ondan 10
5. Ayırmasın 11
6. Çekersin 12
7. Mübarek Olsun 13
8. Kör Olsun 14
9. Birgün 15
10. Bir Türk 16

B.11 HECELİLER

1. Yatar Orada 17
2. Nedense 18
3. Neye Yaradı 19
4. Başkaydı 20
5. Gelmedi 22
6. Kurban 23
7. Aynı 24
8. Aşk 25

9. Kayseri 26
10. Ey Felek 27
11. Bozuk 28
12. Döndük 29
13. Gördük 30
14. Öyle Gel 31
15. Sığındım 32
16. Yunus'um 33
17. Kaderim 34
18. Ne Deyim 35
19. Ne Deyim 36
20. Neyleyim 37
21. Düşündüm 38
22. Cehalet 39
23. Türk Kızı 40
24. Gelsin 42
25. İlâhi Hikmeti 44
26. Görürsün 45
27. Görmemek de Var 46
28. O Günler 47
29. Demişler 48
30. Demişler 49
31. Dolanır 50
32. Gülmeye Çalış 51
33. Boynumun Borcu 52
34. Duydun mu 53
35. Kalmaz 55
36. Zincirleme Kahramanlık Destanı 56
37. Sefa Geldiniz 59

C. 15 HECELİLER

1. Divan 60
2. Bir Yara 61
3. Yasin-i Şerif 62
4. Ömür 63

ŞİİR İNDEKSİ 64

SUNUŞ

Kültür Bakanlığı Millî Folklor Araştırma Dairesi Başkanlığı olarak, halk kültürümüzün önemli dalını meydana getiren halk şairlerimizin yazmış ve söylemiş oldukları şiirleri kitaplar halinde yayımlayarak milletimizin istifadesine sunmak, bu şiirleri böylece gelecek nesillere aktarmak, halk şiiri geleneğinin devamına yardımcı olmak amacıyla 1987 yılı içinde "Halk Şairleri Arası Eser Yarışması" düzenlenmiştir.

1981 yılı içinde yine halk şairlerinin katıldığı "Türk İstiklâl Savaşı Destan Yarışması" açılmış, derece ve mansiyon alan destanlar ile yayımlanmaya değer görülenler bir kitap bütünlüğünde yayımlanmıştı.

"Halk Şairleri Arası Eser Yarışması"na; halk şairi olarak bilinen ve tanınan, halk şairi özelliği taşıyanların katılacağı ilân edilmiş ve 255 halk şairi, eserleriyle katılmıştır. En az 50, en fazla 60 şiirin yer aldığı ve bir kitap bütünlüğünde hiçbir yerde yayımlanmamış olan eserler; Kültür ve Turizm Bakanlığı bünyesinde kurulan "Değerlendirme Kurulu" tarafından değerlendirilmiştir.

Bakanlık Onayı ile Bakanlık içinden kurulan "Değerlendirme Kurulu" 1987 yılında; Bakanlık Başmüşaviri Mehmet ÖNDER, Millî Kütüphane Başkanı Dr. Müjgân CUNBUR, Güzel Sanatlar

Genel Müdür Yardımcısı Nail TAN, Millî Folklor Araştırma Dairesi Başkan Yardımcısı Hayrettin İVGİN, Millî Folklor Araştırma Dairesi Uzmanı Ali Esat BOZYİĞİT'ten meydana gelmiştir.

Değerlendirme Kurulu'nun yaptığı titiz ve ciddî değerlendirme sonunda Âşık Halil Karabulut birinci, Âşık Yaşar Reyhanî ikinci, Âşık Ali Rahmanî üçüncü olmuştur. Bu sanatçılarımızın eserleri, 1988 yılında yayımlanmıştır. Mansiyon alan Âşık Osman Feymânî'nin **Ahu Gözlüm**, Âşık Hasretî'nin **Işıklı Pınar** ve Âşık Sefil Selimî'nin **Kul Yanmasın** adlı eserlerinin bu yıl basılmasıyla yarışmada ödül alan 6 eser böylece tamamlanmış olacaktır.

Değerlendirme Kurulu 10 âşığın eserinin de yayımlanması tavsiyesinde bulunmuştur. Bu 10 eser de zaman içerisinde ve belli bir program çerçevesinde yayımlanacaktır.

Yayımladığımız bu kitaptaki şiirler, hece sayılarına göre gruplandırılarak dizilmiştir. Şiirlerde, halk şairlerimizin kullandıkları mahallî kelimeler, telefîuz şekilleri, kısaca dil özellikleri mümkün olduğunca korunmaya çalışılmıştır. Kitabın sonuna bir de Şiir İndeksi eklenmiştir.

Ayrı ayrı 16 kitap olarak yayımlanacak bu eserlerin, ülkemizin birlik ve kardeşlik duygularını geliştirmesini, halk şiiri konusunda araştırma yapanlara faydalı olmasını diler, emeği geçenlere teşekkür ederim.

Kâmil TOYGAR
Millî Foklor Araştırma Dairesi
Başkanı

8. HECELİLER

1

EYVAH BANA

Dünya fani ömür kısa
Bilemedim eyvah bana
Lezzetini bir tadını
Alamadım eyvah bana

Boşa devroldu çağların
Gazele döndü bağların
Eller güler ben ağlarım
Gülemedim eyvah bana

Okuttular künyesini
Geri alsın dünyasını
Kırdım gönül aynasını
Silemedim eyvah bana

Hasretî koydun adımı
Kırdın döktün kanadımı
Bu dünyada muradımı
Alamadım eyvah bana

2

VEYSEL

Koca Veysel Koca Sivas
Dile destan ili güzel
Şarkışla'dan Sivralan'a
Mecnun yurdu çölü güzel

Bilen bilir buraları
Coşkun çağlar dereleri
Âdetleri töreleri
Değişmeyen dili güzel

Veysel bunu böyle bildi
İlhamını burdan aldı
Sazı üç perdede çaldı
kimse bilmez teli güzel

Aldı sazı gezdi yaya
Gurbet gurbet köyden köye
Kara toprak diye diye
Uzun ince yolu güzel

Kaderine üzülmedi
Çile çekti ezilmedi
Sağa sola bozulmadı
Her ahvali hali güzel

Hasretî'den bu yadigâr
Daima rahmetle anar
Gönlümde ayrı yeri var
Solmaz gonca gülü güzel

3

KARARLIYIM

Bana yer olmayan yere
Girmemeye kararlıyım
Sevdiğim sevgiye ara
Vermemeye kararlıyım

Âdem bilse atasını
Kurcalamaz ötesini
Elâlemin hatasını
Görmemeye kararlıyım

Kâmiller seyreder arşı
Her gönül kapalı çarşı
Karıncaya bile karşı
Durmamaya kararlıyım

Hasretî düşün hâlini
Ona göre seç yolunu
Hülâsa Hakk'ın kulunu
Kırmamaya kararlıyım

4

ONDAN

Nedir bu benlik bencillik
O da kinden o da kinden
Yanyana iylik kötülük
O da senden o da senden

Ömür ala yarım çerek
Buna övünmek ne gerek
Bizde çorba sizde börek
O da undan o da undan

Sözü götürmiyek safa
Sen ustaysan ben de kalfa
Sen kumaş giy ben de culfa
O da yundan o da yundan

Hasretî doğrusunu yaz
Bazı hatun nazlı biraz
Şişman zayıf siyah beyaz
O da ondan o da ondan

5

AYIRMASIN

Dileğim ulu Mevlâ'dan
Yârı yârdan ayırmasın
Herkes ayrılır sıladan
İtibardan ayırmasın

Yârdan murat alanları
O kararda kalanları
Kadir kıymet bilenleri
Sevdakârdan ayırmasın

Verdiği ikrarda duran
Hakk'ı hak gözüyle gören
Gönül sarayını kuran
Vefakârdan ayırmasın

Garibin yolu dolaşık
Gâh karanlık gâhı ışık
Hasretî bir güle âşık
Ahuzardan ayırmasın

6

ÇEKERSİN

İlişme soysuz olana
Zararını sen çekersin
Aldanma yüze gülene
Zararını sen çekersin

Kötünün adını anma
Kötüler ey olur sanma
Tatlı diline inanma
Zararını sen çekersin

Mazlumun ahını alma
Çağrılmayan yere gelme
Babana da kefil olma
Zararını sen çekersin

Ey Hasretî gönül kırma
Elin ayıbını görme
Kardeşine de sır verme
Zararını sen çekersin

7

MÜBAREK OLSUN

Ömür boyu bir yastıkta
Kınanız mübarek olsun
Temiz yürekli dostlukta
Kınanız mübarek olsun

Gönüllerde bülbül sesi
Bülbül güle olmaz asî
Ana baba akrabası
Kınanız mübarek olsun

Gelsin çerez dolu bohça
Bu gece en mutlu gece
Duasını etsin hoca
Kınanız mübarek olsun

Mumlar yansın sıra sıra
Ses katın maşallahlara
Darısı tüm bekârlara
Kınanız mübarek olsun

Der Hasretî kıldı karar
Fatma anadan yadigâr
Nikâhta bir keramet var
Kınanız mübarek olsun

8

KÖR OLSUN

Beni hicran ile yakan
Çilenin gözü kör olsun
Gizlice arkadan sokan
Yılanın gözü kör olsun

Bu mudur dünyanın seyri
Kaptan oldu meyli eyri
İçi ayrı dışı ayrı
Olanın gözü kör olsun

Haklı indirilmez dârdan
Yüzün sürse yere yerden
Dipsiz külek boş ambardan
Dolanın gözü kör olsun

Yiğit bozmaz kavilini
Asla dövmez dövüleni
Zalimlerin davulunu
Çalanın gözü kör olsun

Çöp çatanı görüştüren
Bir biriyle yarıştıran
Ortalığı karıştıran
Yalanın gözü kör olsun

Hasretî dalma derine
Herkes oturur yerine
İki dosta birbirine
Salanın gözü kör olsun

9

BİRGÜN

Kafese kapalı bülbül
Gül dalına uçar birgün
Kapıyı kapayan Mevlâ
Rahme gelir açar birgün

Bir ses geldi ta derinden
Dertli gönül fenerinden
Avcı ceylan pınarından
Kana kana içer birgün

Kader ile yarışırsın
Küstüğünle barışırsın
Hasretî'ye kavuşursun
Kara günler geçer birgün

10

BİR TÜRK

Atatürk de böyle demiş
Bir Türk dünyaya bedeldir
Çekinmeden söyle demiş
Bir Türk dünyaya bedeldir

Geçmişinden örnek alan
Türklüğünü iyi bilen
İstiklâl marşını çalan
Bir Türk dünyaya bedeldir

Düşmana boyun bükdüren
Sürüp denize dökdüren
Kırallara diz çöktüren
Bir Türk dünyaya bedeldir

Hep insalcıl amaç güttük
Düşküne yardıma gittik
Kore'de de ispat ettik
Bir Türk dünyaya bedeldir

Der Hasretî aziz vatan
Bu vatanda şehit yatan
Üç kıtada at oynatan
Bir Türk dünyaya bedeldir

B. 11 HECELİLER

1

YATAR ORADA

Gel de mezarlığı seyret bir düşün
Bütün gam kasavet biter orada
Ağa ile çoban sessiz sedasız
Dizilmiş yanyana yatar orada

Ne senlik ne benlik ne dövüşmek yok
Ne yiyip içmek yok ne gülüşmek yok
Miras davası yok ev bölüşmek yok
Ne kimse kimseyi iter orada

Ne arzusu kalmış ne de bir merak
Sanki açtı doldu bir yeşil yaprak
Sığnağı o mezar örtüsü toprak
Herkesin ayıbı batar orada

Devleti serveti ülkeyi sarsa
Yad ellere kaldı elde ne varsa
Ne yemin ne metre ne karaborsa
Ne beşi onbeşe satar orada

Hasretî de geçer el geçen yoldan
İlâhi takdir bu ne gelir elden
Sıtk-ı hulus ile canı gönülden
Bir kelme-i tevhit yeter orada

2

NEDENSE

Fikir yetmez hikmetine dünyanın
Doğru söze yer olmuyor nedense
Bir acayip nakışı var künyenin
Dilediğin var olmuyor nedense

Sabri gayim olan işi de evmez
Tedbirli kul asla dizini dövmez
Sen güzel seversin o seni sevmez
İki gönül bir olmuyor nedense

Hasretî' yem çok isterdim gülmeyi
Bir gönülde hâl ehli hâl olmayı
Kim istemez yardan murat almayı
Talih bize yâr olmuyor nedense

3

NEYE YARADI*

Her gelen hercai zihninde yalan
Satanı aldılar neye yaradı
Yel esti ehlini eyledi talan
Yatanı aldılar neye yaradı

Acı gerçek çıktı nihayet âhir
Anlayan anladı eyledi kahir
Elinde aşikâr şireye zehir
Katanı aldılar neye yaradı

Hasretî hasrettir insan hasına
Aslında ne gerek çil cilâsına
Kılıç yarasına hicran sesine
Yeteni aldılar neye yaradı

*Dudak değmez.

4

BAŞKAYDI

Yılda ya bir sefer ya iki sefer
Şehere gitdiğim günler başkaydı
Kışlık gaz tuz almam koca hay havar
Hanlarda yattığım günler başkaydı

Evde avrat karışmazdı işime
Güllü pazen amma gitti hoşuma
Şehirliler üşüşürdü başıma
Tereyağ satdığım günler başkaydı

Gözümüz yok idi köşkte sarayda
Meraksız kaygısız yaşarsak köyde
Torbamda dört ekmek karşı güneyde
Koyunu gütdüğüm günler başkaydı

Kuzular oynardı anası ile
Köyün o tertemiz havası ile
Geceler sahurda horoz sesiyle
Ramazan tutduğum günler başkaydı

Harmanı hasatı yaptım bitirdim
Dünür vardım bir kapıya oturdum
Yamaç köyden gelin alıp getirdim
Koç kurban etdiğim günler başkaydı

Aldırmazdık işsizliğe boşluğa
Kim bakardı kara kışa yaşlığa
Ondört çuval un öğüttüm kışlığa
Tozlara batdığım günler başkaydı

Yün çorap giyerdik amma şahane
Ne mide ağrısı ne bir bahane
Ne doktor bilirdik ne hastahane
Yağa bal kattığım güler başkaydı

Gel Hasretî kabul eyle gerçeği
Eş tutmadım turna ile serçeyi
Gönül bahçesinde sevda çiçeği
Yâra gül attığım günler başkaydı

5

GELMEDİ

Ben mi oldum bahtı kara dünyada
Suna boylum zalim oldu gelmedi
Gündüz hayalimde gece rüyada
Felek yerden yere çaldı gelmedi

Arşa direk oldu feryadım zarım
Eleman ya Mevlâ yoktur tutarım
Bedesten gülüydü nevcivan yarım
Goncam boyun büktü soldu gelmedi

Hasretî'm ağlarım ben yana yana
Yandı kara bağrım döndü büryana
Leylâ'dan da beter Mecnun'dan fena
Hasret kıyamete kaldı gelmedi

6

KURBAN

Pazardan kocaman tosun getirdim
Devir avrat bugün kurban bayramı
Eti sucuk kemiği de kavurma
Kavur avrat bugün kurban bayramı

Yarın gezmeliyiz dostu ahbabı
Elbet ziyaretin vardır sebebi
Beyaz şarap getir bol yap kebabı
Çevir avrat bugün kurban bayramı

Hasretî'm kızarlar bunu yazana
Belki de der allerjim var ozana
Komşu kurban kesmemişse bize ne
Kıvır avrat bugün kurban bayramı

7

AYNI

Bir bedesten gördüm ebedü'l-bakî
Yetmiş iki dilde dilleri aynı
Birgün olur yolun uğrar ola ki
Otuz mahalle var yolları aynı

Yüz ondört kapıda gördüm hüneri
Seksen üç bahçenin birdi pınarı
Yüz dört suhuf bir kilidin esrarı
Elifleri aynı dalları aynı

Otuz iki mescid nurdan direkli
Elli dört minare buna gerekli
Yirmi sekiz kandil açık yürekli
Bülbülleri aynı güleri aynı

Beş temel üstüne bina kurdular
Altı şart dediler gayım durdular
Tüm cihana ab u hayat verdiler
Der Hasretî kudret kolları aynı

8

AŞK

Âşığın göz yaşı Hak pınarıdır
Her can fark edemez ah vahımızı
Sıtk ile ah çekse dağı eridir
Her derviş giyemez külâhımızı

Bize ders verdiler aktan karadan
Nasip ola perde kalka aradan
Levlâke levlâk buyurdu Yaradan
Ol şefaatkâni penahımızı

Hasretî de pinhan sırrı sır eden
Hakk'a şükretmekti ille de neden
Arşı kürsü kün emriyle var eden
Bağışla Zü'l-Celâl günahımızı

9

KAYSERİ

Eski kaynakların yaş künyesinde
Milâttan çok evvel varın Kayseri
Erciyes dağının ifadesinde
Sanırım denizmiş yerin Kayseri

Sen sahipsin Koca Mimar Sinan'a
Eser verdi insanlığa insana
Yıllar yılı Nuh Nebî'den bu yana
Kalkmaz Erciyes'ten karın Kayseri

Melik Gâzi, Battal Gâzi canlarda
Çok misafirin var yeşil donlarda
Kandil'de Berat'ta aziz günlerde
Arşa direk olur nurun Kayseri

Sende yatar Mevlâna'nın hocası
İlim irfan dolu âlimler hası
Seyit Burhaneddin gönül aynası
Bir gizli hikmettir sırrın Kayseri

Hasretî de sende kurdu konağı
Eksik olmaz kâmillerin yığnağı
Yazın bir cennettir bostanı bağı
Sert olur kışları serin Kayseri

10

EY FELEK

Bakıp bakacağım dalım budağım
Gözümün nuruna deyme ey felek
Tutarsızam başka yoktur sığnağım
Nevcivan gülüme kıyma ey felek

Daha yeni deydi ilm-i kemalet
Dert verip uğratma gülü zavala
Düşman sevinecek elaman Mevlâ
Bizi boynu buruk koyma ey felek

Der Hasretî bir evgâha erginim
O sebebten zalimlere gerginim
Gönül çıram Kâmil, İrfan, İvgin'im
Hışma gelip bizi dövme ey felek

11

BOZUK

Derviş softa oldu softalar zahit
Beyaz bozuk yeşil bozuk al bozuk
Sade dilde kaldı eski mert yiğit
Tohum bozuk tarla bozuk döl bozuk

Ok yaydan fırladı elde ne kaldı
Sen uykuda iken olanlar oldu
Bülbülün yerini saksağan aldı
Bağban bozuk bahçe bozuk gül bozuk

Hasretî'm der uzak düştü aralar
Kalmadı yürekte sabır çareler
Hani eski günler eski töreler
Davul bozuk zurna bozuk zil bozuk

12

DÖNDÜK

Kurt kuzu postunda daldı sürüye
Duyarsız tutarsız birşeye döndük
Alan satan ortak yarı yarıya
Ölçüsüz tartısız çarşıya döndük

Bahar gelecekmiş ayın kaçında
İşimiz dupduru arap saçında
Dünya turşuküpü biz de içinde
Mayası bozulmuş turşuya döndük

Sen gördüğün telli turna çekildi
Gül yerine kara diken ekildi
Teller sustu sazın boynu büküldü
Değişti töreler karşıya döndük

Hasretî de kargalara didildi
Mertlik bitti senlik benlik güdüldü
Çok şey menfaate feda edildi
Hülâsa-yı kelâm herşeye döndük

13

GÖRDÜK

Aşkın devranına düçar olalı
Cananı da gördük canı da gördük
Sadıkların soſrasında kalalı
Şöhreti de gördük şanı da gördük

Leyla'dan Mevlâ'ya giden yol burda
İnci mercan aranır mı nalburda
Biz dünyayı seyreyledik kalburda
Uzunu da gördük enide gördük

Veysel Karanî'ydi bizim beyimiz
İçimizden eksik olmaz iyimiz
Bazen bizi çarptı tuz ekmeyimiz
Yüzü insan soyu cini de gördük

Bir düğüm var Hasretî'nin dilinde
Can versem of demem Hakk'ın yolunda
Erler meydanında mürşit elinde
Kılıcı da gördük kını da gördük

14

ÖYLE GEL

Hatasız kul olmaz dar-ı dünyada
Bir tornada döleklen de öyle gel
Gönül sarayında sırr-ı aynada
Fehm-i nurda çileklen de öyle gel

Ya Hû Mevlâ çağır Leylâ çölünde
Cezm-i nişangâh ol sevgi yolunda
Pirler dergâhında mürşit elinde
Gül yanına gül eklen de öyle gel

Canan gerek bir kâmilin canında
Her geçen hızırdı onun yanında
Her gecesi kadir lütfu şanında
Gün o gündü dileklen de öyle gel

Divane dervişler seyreder arşı
Kulun kalbindedir kapalı çarşı
Erler meydanında erlere karşı
Pehlivan ol bileklen de öyle gel

Zat-ı pak hüsnünde olur mu kibir
Elbet ki güzele ederler cebir
Zehire panzehir belâya sabır
Etmeyi bil meleklen de öyle gel

Hasretî ne gördün dünya süsünde
Bir bülbülün bin mana var sesinde
Altı damla terin sır bahçesinde
Harmnan olup eleklen de öyle gel

15

SIĞINDIM

Darda kalanların darına yeten
Daim baki duran sana sığındım
Yeri göğü kâinatı yaratan
Cansıza can veren sana sığındım

Canlı cansız tüm eşyada var olan
Anında kürreyi lerzeye salan
Mazlumun hakkını zalimden alan
Kılı kırka yaran sana sığındım

Dilimde ezberdi şahadet hece
Rahmet-i âlemsin yüceden yüce
Fikir kâfi gelmez sendeki güce
Gök kubbeyi kuran sana sığındım

Şanına yaraşır sitretü'l-zemin
Levh-i mahfuzunda nazarın emin
Senden saklı gizli neyim var benim
Gizli sırrı gören sana sığındım

Hasretî'm penahım ulu didarım
Sevgilim servetim tüm iktidarım
Mekannan münezzah var ile varım
Gönüllerde duran sana sığındım

16

YUNUS'UM

Gönüllere mihman sen mihr-i mahlı
Muhabbetle dolu Yunus'um benim
Oniki tarikat dört kitap ehli
Hepsi de der ulu Yunus'um benim

Kudretten okudun pinhan künyeyi
Özünde seyrettim sırr-ı aynayı
Nice canlar ölçtü biçti dünyayı
Kırka böldü kılı Yunus'um benim

Aşkın közü ile yanıp tutuşan
Sadıkların kervanına yetişen
Seher vakti Allah deyu ötüşen
Bülbüllerin gülü Yunus'um benim

Sırrullahtı petekteki arıdan
Ziyasında karanlığı arıtan
Ah çektikçe dağı taşı eriten
Göz yaşının seli Yunus'um benim

Derviş Yunus Emre yıldız nişanın
Her kelâmda Hakk'a çağrı lisanın
Senin benim insanlığın insanın
Tüm dünyanın malı Yunus'um benim

Der Hasretî bu sır hayli derindi
Zahir gezdi bir esrara büründü
Hak ile Hak yâr ile yâr göründü
Cezb-i aşkın kulu Yunus'um benim

17

KADERİM

Seni bir görmeyi gönlüm hep ister
Amma görünmezsin göze kaderim
Kimine yüz oldun kimine astar
Bir dönüp bakmadın bize kaderim

Sana boyun eydim ettim itibar
Gece gündüz işim oldu ahuzar
Huzur-ı baride bir çift sözüm var
Eğer gelsek bir yüz yüze kaderim

Hasretî'yi ervah iken arıttın
Gen dünyayı etrafıma dar ettin
Ayrılığın çilesiyle erittin
Yetmez mi verdiğin ceza kaderim

18

NE DEYİM

Yalan dolan elbir oldu encamı
Bostancıya tere sattı ne deyim
Yıktılar dünyanın hoş âhkâmını
Herhal zeval geldi çattı ne deyim

Bir riyakâr softa amelsiz âlim
Bir inkârcı yayın ziyankâr ilim
Bir sonradan görmüş insafsız zalim
Şerbete biberi kattı ne deyim

Bir çöp çatan palavracı hay havar
Bir söz verip geri cayan sahtekâr
Bir büyücü evler yıkan ziyankâr
Şerrin temelini attı ne deyim

Aşık Hasretî'yem talihim kara
Ne kervan yürüdü ne verdi sıra
Gün gün ortasında göz göre göre
Karanlıkta kaş göz etti ne deyim

19

NE DEYİM*

Men aref sırrını okuyan derviş
Şerbetine dolu dedim ne deyim
Sitretü'l-müntaha perdegâh imiş
Sirkatine yolu dedim ne deyim

Biri var dünyada baba anasız
Biri de dünyaya geldi babasız
Biri de anadan doğdu iki kez
Hikmetine beli dedim ne deyim

Bir âyeti gizli tuttu açmadı
Bir kuş var ki gündüzleri uçmadı
Üç nebî var ecel şerbet içmedi
Kudretine ulu dedim ne deyim

Hoş göre kâmiller zahirin demem
Elbet fikir ehli olan der tamam
Doksan dokuz cemaata üç imam
Hasretî'nin dili dedim ne deyim

* Çift kafiyeli muamma.

20

NEYLEYİM

Al yanağı elvan güllü nakışlım
Gönlümü bir kere çaldı n'eyleyim
Hilâl ebruleri şahin bakışlım
Kalem bize kara çaldı n'eyleyim

Gizli düğüm oldu derd-i esrarım
Yıllar yılı sabır ile ısrarım
Elleri bezdirdi feryadım zarım
Kader yerden yere çaldı n'eyleyim

Dertliler oturur derdini yazar
Ahu gözlüm bir yol etmedi nazar
Seven sevdiğiyle kol boyu gezer
Hasretî efgâra çaldı n'eyleyim

21

DÜŞÜNDÜM

Melul melul seyrederdin yüzüme
Gözlerin süzdükçe seni düşündüm
Gücüm yetmez alnımdaki yazıya
Kadere kızdıkça seni düşündüm

Düğünde bayramda geyinma kara
Talih böyle imiş elde ne çare
Vurdun yüreğime iy'olmaz yara
Yaralar azdıkça seni düşündüm

Hasretî'yem bunca çektim ah u zar
Karanlık gecenin bir gündüzü var
Al yanağı elvan güllü nazlı yar
Perişan gezdikçe seni düşündüm

22

CEHALET

Ne kara günlerde dünyaya geldim
Bıktım cahillerin cehaletinden
Kime sır verdimse bin pişman oldum
Zerre dem almadım kemaletinden

Çok bekledim sabrın sonu gelmedi
Dolu taştı boşa koydum dolmadı
Dostun dosta itimatı kalmadı
Herhal kıyametin alâmetinden

Ah çekti Hasretî sazı çaldıkça
Gizli gizli ağlar gözü doldukça
Senlik benlik fitne fellik oldukça
Alınmaz kâmilin kerametinden

23

TÜRK KIZI

Avrupa'ya benzemiyor gözlerin
Sen bir Türkiyeli bir Türk kızısın
Saçın siyah ay gibidir yüzlerin
Sen bir Türkiyeli bir Türk kızısın

Bir yüzün gelindir bir yüzün erkek
Bir yüzün utanır bir yüzün ürkek
Sevgisi ölümsüz sevdası gerçek
Sen bir Türkiyeli bir Türk kızısın

Aldanmazsın aldatmayı bilmezsin
Vicdanlısın ağlayana gülmezsin
Maddî manfaata âlet olmazsın
Sen bir Türkiyeli bir Türk kızısın

Fatmalar, Zeynepler, Leylâlar sensin
Koyunlu kuzulu yaylalar sensin
Sensiz dünya olmaz dünyalar sensin
Sen bir Türkiyeli bir Türk kızısın

Utanmayı bilen hayayı bilen
Nikâhı iffeti mayayı bilen
Düğünü töreyi kınayı bilen
Sen bir Türkiyeli bir Türk kızısın

Sen çiçeksin, sen peteksin, arısın
Sen çiftçisin sen çobansın sürüsün
Sen vatan sen bayrak sen bir hurisin
Sen bir Türkiyeli bir Türk kızısın

Sen anasın sen bir cennet yolusun
Sen bir sırsın mana ile dolusun
Sen hazine sen bir gönül gülüsün
Sen bir Türkiyeli bir Türk kızısın

Sen talihsin sen kadersin mizansın
Sen kalemsin hatıralar yazansın
Sen âlimsin sen şairsin ozansın
Sen bir Türkiyeli bir Türk kızısın

Sensiz Hasretî'nin sazı çalmıyor
Sensiz altın gümüş baha bulmuyor
Seni tarif etmek mümkün olmuyor
Sen bir Türkiyeli bir Türk kızısın

24

GELSİN

İrfan soframızın baş köşesine
Hakk'a kanaatı olanlar gelsin
Seher vakti bülbüllerin sesine
İlham ile coşa gelenler gelsin

Gelmesin zatında haramzadeler
Gafiller helâli de zedeler
Biz isteriz bağrı yanık sadeler
Aşk ile çeşmini silenler gelsin

Gelmesin münafık görmesin gözüm
İki yüzlü ağyar bize ne lâzım
Hal ehli hal dosda yoktur garazım
Gönül almasını bilenler gelsin

Gelmesin zalimin ne faydası var
Hele ki gaddarsa etmem itibar
İki yüzlü cani olmaz vefakâr
Gelsin tuz ekmeği bilenler gelsin

Gelmesin fitnenin sesi bu yana
Mutlaka insanı salar ziyana
Bidayeten ağraşırlar isyana
Ulvi hak babında kalanlar gelsin

Gelmesin riyakâr gölge etmesin
Ağız tadımıza zehir katmasın
Gelip bostancıya tere satmasın
Bize kılı kırka bölenler gelsin

Gelmesin görmeyim münafık yalan
Gelmesin yanıma zehirli yılan
Gelmesin istemem hayasız olan
Hakk'ın pınarından dolanlar gelsin

Der Hasretî sözüm değildir şaka
Yevmü'l-Arasat'ta varınca Hakk'a
Siz bir yana biz bir yana mutlaka
Rahmetine nail olanlar gelsin

25

İLAHÎ HİKMETİ

Bu dünya Allah'ın bir sofrasıdır
Nimet onun ekmek onun aş onun
Gelmemiz şükrünün hülâsasıdır
Yedi onun sekiz onun beş onun

Aklın varsa bakma geri ileri
Kayadan dağ yapmış bir gör hüneri
Nasıl yaraştırmış gökleri yeri
Usta onun toprak onun Taş onun

Kimisini yer yüzünde gezdirir
Kimisini gök yüzünde süzdürür
Kimisini deryalarda yüzdürür
Ceylan onun balık onun kuş onun

Birine kaç birine de tut dedi
Birine kalk birine de yat dedi
Birine gel birine de git dedi
Dertli onun derviş onun keş onun

Araştır ya eleştirme sen onu
Dilerse hazırdı Nuh'un tufanı
Rahmetü'l-âlemdi lütfunda şanı
Meydan onun mesken onun köşe onun

Ey Hasretî sorma ne idi neden
Arş ü kürsü yeri göğü titreden
Dünya bahçesidir insanda fidan
Bahçe onun balta onun meşe onun

26

GÖRÜRSÜN

Sabret gönül bahar gelir gün doğar
Buzlar nasıl eririmiş görürsün
Herkes ettiğini bulur kendinde
Hangi kervan yürürimiş görürsün

Arif kişi hatasından arınır
Sadık kullar geçmişiyle görünür
Zalim olan mutlak birgün sürünür
Ayakta kim dururumuş görürsün

Der Hasretî'm çok hece var mənada
Kimi görür kimi görmez simada
Haklı olan niye girsin inada
Menzile kim varırmış görürsün

27

GÖRMEMEK DE VAR

Gel gönül güvenme köşke saraya
Kazanıp sefasın sürmemek de var
Gelin ata binmiş ya nasip demiş
Yar ile murada ermemek de var

Yiğidi azletmez cüzi hatalar
Mücevheri sarrafına satalar
Gençliğe güvenme demiş atalar
İnsan bir kararda durmamak da var

Hasretî bu ömrü eyleme zayi
Levh-i mahfuz böyle yazdı künyeyi
Gönül beytullâhtır yıkma kimseyi
Bir gördüğnü bir de görmemek de var

28

O GÜNLER

Gözümün nuruydun kalbimin varı
Dillerimiz alınaydı o günler
Bizi ayıranın taş ola bağrı
Delik delik delineydi o günler

Bu kader onun da kapısın çalsın
Bize ettiğinin payını alsın
Dileyim yuvası tarumar olsun
Bölük bölük bölüneydi o günler

Hasretî divane bir derviş gibi
Muradımız hayal oldu düş gibi
Bir yuvada iki garip kuş gibi
Ayrılıksız kalınaydı o günler

29

DEMİŞLER

Kötülük namerdin bahanesidir
Ettiği yanına kalır demişler
İylik mert yiğidin nişanesidir
Balık bilmez Halık bilir demişler

Zalimkâr mazluma düşünür hile
Gaddar olduğunu hem bile bile
Tuz ekmek bilmeze yüz iylik eyle
Yine gelir maraz olur demişler

Hasretî seyrinde dolanır pinhan
Anlayan arife yeter bu nişan
Bin fitne düşünsen ey gafil insan
Mevlâ'nın dediği olur demişler

30

DEMİŞLER

Giden günler bir de geriye gelmez
Güzel sevmek güzel olur demişler
Ne çare ki zorla güzellik olmaz
Gönül seven güzel olur demişler

Yiğit olmalıdır yiğidim yâri
Orda sona erer gamı efkârı
Saadet getirmez dünyanın varı
Gönül gülse güzel olur demişler

Hasretî kıssadan hisse almaya
Çok isterdim bu kararda kalmaya
Kendi güzel huyu çirkin olmaya
Huyu güzel güzel olur demişler

31

DOLANIR

Böylemiymiş bu dünyanın fermanı
Erler meydanında yozlar dolanır
Kırılsın feleğin çarkı devranı
Turna göllerinde kazlar dolanır

Fani dünya baştan başa macera
Olan olacakmış yok başka çare
Vardan düşen yiğit olur biçare
Derdiyle baş başa sızlar dolanır

Hasretî bu gaflet bastıkça basar
Kâmillerin doğru sözü şer keser
Servet hırsı zehir yudar kan kusar
Bizim soframızda hazlar dolanır

32

GÜLMEYE ÇALIŞ

İnsan bu dünyaya bir sefer gelir
Ağlamaya değil gülmeye çalış
Gönül beytullahtır yıkma zay olur
Yaralıya merhem olmaya çalış

Zarara girmeden insaflı düşün
Kimimiş ustası ayın güneşin
Ne verir ne alır hırsın telâşın
Can ile cananı bilmeye çalış

Aha bu gün dünya yarın ahiret
Böyle emreylemiş Cenab-ı Kudret
Sevilmeyi öğren sevmeyi öğret
Gönül aynasını silmeye çalış

Ömür mediveni inceden ince
Pişmanlık kâr etmez sona erince
Elin kusurunu görmeden önce
Hatayı sen sende bulmaya çalış

Hasretî'yem meyil verdim bir yâra
El bağladım boyun eydim didara
Her ne arar isen kendinde ara
Kâmil pınarından dolmaya çalış

33

BOYNUMUN BORCU

Bize selâm veren gönül ehlinin
Hatırını sormak boynumun borcu
Açık yürek hoş sohbetli dilinin
Güllerini dermek boynumun borcu

Bizde gönül almak vacibtir bize
Yürekten bağlıyız sohbete söze
Canımız fedadır naza niyaza
El pençede durmak boynumun borcu

Hasretî bu yolun kervanıyım ben
Aşk-ı hakikatın fermanıyım ben
Yaralı ceylanın dermanıyım ben
Yarasını sarmak boynumun borcu

34

DUYDUN MU

Hocam bilmem sende farkında mısın
Bize yeni bir çağ geldi duydun mu
Tüm ozanlar kabul etti ne desin
Boyun eydi teslim oldu duydun mu

Diklendi şerzade taşa ok attı
Kırdı döktü yeri yerden oynattı
Erzurumlu gelin türküsü bitti
Reyhanî'yi iki böldü duydun mu

Beyaz baston aldı Âşık Ruhanî
Leb deymezi yuttu Ali Rahmanî
Çırpındı döyündü Mevlüt İhsanî
Elinde bir tava kaldı duydun mu

Şeref her cefaya boyun eyerek
Çobanoğlu Köroğlu'nu överek
Kiziroğlu Mustafa Bey diyerek
Teyipdeki bandı sildi duydun mu

İlhami Demirde yan üstü yattı
İsmail Azerî battıkça battı
Zülfikar Divanî aklın oynattı
Sefil Selim cuma kıldı duydun mu

Abdulvahap kopya mopya yürüdü
Halil Karabulut yandı eridi
Feymanî de Azaplı'da çürüdü
Saç ağardı gözü doldu duydun mu

Karakılçık Memiş dedi söyledi
Musa Merdanoğlu aşkı boyladı
Deryamî sahnede naz poz eyledi
Ölmedi canıdan yıldı duydun mu

Adanalı Kul Mustafa usandı
Hüseyin Sümmanî derdiyle yandı
Haydar Aslan yol erkâna inandı
Sularî kahvede öldü duydun mu

Deli Kâzım olmuş barut ambarı
Tatlıcı Alinin tatlıdır kârı
Nuri Çırağı da döviz simsarı
Hay havardan bir pay aldı duydun mu

Kemal Bülbül olancığnı sarfetti
Gülhanî de memurluğu terk etti
Nurşah Nevcivan'la yarışa gitti
Meşki meşkulatı buldu duydun mu

Hülasa-yı kelâm dert boydan aştı
İri ufak şair ozan kamaştı
Antalya'da altın güvercin uçtu
Sazlar sustu cazlar çaldı duydun mu

Bu muydu feleğin bize fermanı
Kırdı kolumuzu çarkı devranı
Hani Hasretî'nin dostu yâreni
Garip elde benzi soldu duydun mu

35

KALMAZ

Bu ata sözünü unutma dostum
Ağlayanın malı gülene kalmaz
Zalimin serveti arşa dayansa
Aslı zihni zehir olana kalmaz

Nemrut şiddetinin bozuldu bendi
Bir sineğe kâfi gelmedi fendi
Nice Rüstem Zallar eli boş döndü
Gidene kalmadı gelene kalmaz

Hasretî bu dünya bizlere fani
Bizden evel gelen insanlar hani
Kandırır biraz da oyalar seni
Satana kalmadı alana kalmaz

36

ZİNCİRLEME KAHRAMANLIK DESTANI

Türkün Türklüğünü alsam kaleme
Destan etsem bitmez hikâyetimiz
Uygarlığı biz yaymışız âleme
Uludur soyumuz asaletimiz

Asaleti damarında kanını
Bu isbatla simgeledi şanını
Gökler meşalesi al bayrağını
Çekti yücelere cesaretimiz

Bu cesaret ile tam hürrüyeti
İşte böyle kurduk cumhuriyeti
Mustafa Kemal'in buydu niyeti
Ata yadigârı verasetimiz

Veraset atadan bize armağan
Yep yeni bir vatan taze armağan
Gençliğe geline kıza armağan
Eşit hak tanıdı selâyetimiz

Bu salâyet Türk'ten alınamazdı
Türklük haritadan silinemezdi
Burda kilise çanı çalınamazdı
Tahammül etmezdi hakikatımız

Hakikat güneşi doğdu süzüldü
Yep yeni bir asker ordu dizildi
Bin dokuz yüz on dokuzda yazıldı
İstiklâl Savaşı harekâtımız
Bu harekât ile gözler kamaştı

Öyle bir savaş ki dünyalar şaştı
Eli silân tutan cepheye koştu
Vatan aşkı ile icazetimiz

İcazet fermanı kalbimizde var
Yardık cepheleri ettik tarumar
Düşmanı denize döktü yavrular
Düğün bayram oldu meşakatımız

Meşakat çekildi vatan uğrunda
Türk sesi var bu vatanın bağrında
O gün bugün gelecekte yarında
Aynı kara dadır kanaatımız

Kanaat ederiz biz Hakk'ımıza
Her zaman sahibiz öz hakkımıza
Dil uzatılmazsa söz hakkımıza
Hiç kimseye olmaz hakaretimiz

Hakarete boyun eymez Milletim
Dövülen güçsüzü dövmez Milletim
Dünyada kimseye uymaz Milletim
Hakkı hak bilmektir örf âdetimiz

Bu örf âdet bize atadan gelir
Türk'ün mizanında bunu Türk bilir
Gönül kırmaz kırsa affını alır
Sevmek sevilmektir ziyaretimiz

Ziyaret ederiz ana babayı
Bizde farzdır mutlak rahmi silayı
Aynı gözde seyrederiz dünyayı
İşte budur bizim riayetimiz

Hakk'a riayettir Türklüğün şanı
Asil mayadandır damarda kanı
İnsan haklarında bütün insanı
Tarafsız yargılar adeletimiz

Adaleti biz öğrettik cihana
İnsan dedik kainatta insana
Aç tarihi seyret geçen zamana
Yazmakla tükenmez secaretimiz

Der Hasretî sabır ile gözleriz
Bunun için Hak yolunu izleriz
Üç kıtada at oynatan bizleriz
Tekbir sedaları şahadetimiz

37

SEFA GELDİNİZ

Sandım düğün bayram oldu yuvamız
Sefa getirdiniz sefa geldiniz
Bizi yaradana budur duamız
Vefa getirdiniz sefa geldiniz

İrfan meydanına kirmanlar sizde
Hakk'a Hak yolunda fermanlar sizde
Yaralı gönlüme dermanlar sizde
Şifa getirdiniz sefa geldiniz

Hasretî de bilir bu itibarı
Bizlere dert değil dünyanın varı
İlm-i hakikattan ayrılanları
Sefa getirdiniz sefa gediniz

C. 15 HECELİLER

1

DİVAN

Evvelâ kendi hatasın görene canım feda
Mizanında kılı kırka yarana canım feda
Sadıkların içi dışı aynını aynasıdır
Verdiği sözde ber-karar durana canım feda

Herkes bilir yalan dünya cümle canlıya fani
Hele düşün bizden evel gelen mahlükat hani
insan olan adaletli yargılar tüm insanı
Yaralının yarasını sarana canım feda

Hasretî de bir evgâhın âşîna bülbülüdür
Çeşm-i giryan aşk-ı hezan ilim irfan selidir
Evliyalar embiyalar dost bağının gülüşü
Gönülde muhabbet köşkü kurana canım feda

2

BİR YARA

Ya Hak dedim siper oldum gölgelendim bir yâra
Nişan verdi nişan aldı belgelendim bir yâra
Âlemi kendine hayran eylemiş mah cemalı
Sümme billâh yaktı beni simgelendim bir yâra

O söyledi ben dinledim hayranı kıldı beni
Hab-ı nazdan uyandırdı ah gama aldı beni
Bi-karar oldu tecellim sevdaya saldı beni
Kutbî-ı niyaz fehm-i elâ dengelendim bir yâra

Hasretî'yem bu celâle gönülden oldum gayıl
Seven sevdiği uğruna kim demiş olmaz mayıl
Cihanın kahrı üstüme yağsa umrumda değil
El attım zir ü zemine çengellendim bir yâra

3

YASİN-İ ŞERİF

Otuz cüz âyetin kalbi özü Yasin-i Şerif
Yüz ondört süre ceminin gözü Yasin-i Şerif
İlm-i simya ilm-i kimya dü cihanın alıkâmı
Nur alâ nura yetirir bizi Yasin-i Şerif

Onda tekemmülü mevcut dört kitabın manası
Seksen üç kelâmı kudret kün fe-yekün binası
Altı bin altı yüz altmış altı âyetin her danesi
Elif ebcetin hecesi cüzü Yasin-i Şerif

Yerin göğün arşın kürsün hikmeti sende beyan
Canlı cansız tüm eşyanın sirketi sende beyan
Celle Celâl-ı şahadet kudreti sende beyan
Hasretî'nin evel ahır sözü Yasin-i Şerif

4

ÖMÜR

İnsanoğlu güle benzer açılıp solanda ben
Hancı da ben yolcu da ben misafir kalan da ben
Âşina bir tercümanın himayesi altında
Damla iken bu vücuda talime gelen de ben

Cevlan senin yürü dedi dünyayı kıldı caba
Sen mahlukatın azizi ömrü boş etme heba
Aslına rucu etmek var döneceksin turaba
Hasta da ben cerrah da ben ağlayan gülen de ben

Gâh hayal serdarı olur meydanın kahramanı
Gâh mühr-ü Süleyman olur Kaf'tan Kaf'a fermanı
Neticesi zaykâtil meft bir mezardı nişanı
Asıl ayrılık işte bu Hasretî olanda ben

ŞİİR İNDEKSİ

Bu indeks düzenlenirken, 8, 11, 15 heceli şiirler ayrı ayrı kümelenmiş ve beyitlerden meydana gelen şiirlerde ilk beyitin, dörtlüklerden meydana gelen şiirlerde ilk dörtlüğün son iki mısraının son kelimesinin son harfinden itibaren alfabetik olarak düzenlenmiştir. İndekste yer alan baştaki numara şiirlerin indeks sıra numaralarını, sondaki ise şiirin bulunduğu sayfa numarasını göstermektedir.

A. 8 Heceliler

1 Lezzetini bir tadını
Almadım eyvah bana 7

2. Şarkışla'dan Sivralan'a
Mecnun yurdu çölü güzel 8

3. Sevdiğim sevgiye ara
Vermemeye kararlıyım 9

4. Yanyana iylik kötülük
O da senden o da senden 10
5. Herkes ayrılır sıladan
İtibardan ayırmasın 11

6. Aldanma yüze gülene
Zararını sen çekersin 12

7. Temiz yürekli dostlukta
Kınanız mübarek olsun 13

8. Gizlice arkadan sokan
Yılanın gözü kör olsun 14

9. Kapıyı kapayan Mevlâ
Rahme gelir açar birgün 15

10. Çekinmeden söyle demiş
Bir Türk dünyaya bedeldir 16

B. 1 1 Heceliler

1. Ağa ile çoban sessiz sedasız
Dizilmiş yanyana yatar orada 17

2. Bir acayip nakışı var künyenin
Dilediğin var olmuyor nedense 18

3. Yel esti ehlini eyledi talan
Yatanı aldılar neye yaradı 19

4. Kışlık gaz dua almam koca hay havar
Hanlarda yattığım günler başkaydı 20

5. Gündüz hayalimde gece rüyada
Felek yerden yere çaldı gemedi 22

6. Eti sucuk kemiği de kavurma
Kavur avrat bugün kurban bayramı 23

7. Birgün olur yolun uğrar ola ki
Otuz mahalle var yolları aynı 24

8. Sıtk ile ah çekse eridir
Her derviş giyemez külâhımızı 25

9. Erciyes dağının ifadesinde
Sanırım denizmiş yerin Kayseri 26

10. Tutarsızam başka yoktur sığnağım
Nevcivan gülüme kıyma ey felek..... 27

11. Sade dilde kaldı eski mert yiğit
Tohum bozuk tarla bozuk döl bozuk 28

12. Alan satan ortak yarı yarıya
Ölçüsüz tartısız çarşıya döndük 29

13. Sadıkların sofrasında kalalı
Şöhreti de gördük şanı da gördük 30

14. Gönül sarayında sırr-ı aynada
Fehm-i nurda çileklen de öyle gel 31

15. Yeri göğü kâinatı yaratan
Cansıza can veren sana sığındım 32

16. Oniki tarikat dört kitap ehli
Hepsi de der ulu Yunus'um benim 33

17. Kimine yüz oldun kimine astar
Bir dönüp bakmadın bize kaderim 34

18. Yıktılar dünyanın hoş ahkâmını
Herhal zeval geldi çattı ne deyim 35

19. Sitretü'l-müntaha perdegâh imiş
Sirkatine yolu dedim ne deyim 36

20. Hilâl ebruleri şahin bakışlım
Kalem bize kara çaldı neyleyim 37

21. Gücüm yetmez alnımdaki yazıya
Kadere kızdıkça seni düşündüm 38

22. Kime sır verdimse bin pişman oldum
Zerre dem almadım kemaletinden 39

23. Saçın siyah ay gibidir yüzlerin
Sen bir Türkiyeli bir Türk kızısın 40

24. Seher vakti bülbüllerin sesine
İlham ile cuşa gelenler gelsin 42

25. Gelmemiz şükrünün hülâsasıdır
Yedi onun sekiz onun beş onun 44

26. Herkes ettiğini bulur kendinde
Hangi kervan yürürimiş görürsün 45

27. Gelin ata binmiş ya nasip demiş
Yar ile murada erememek de var 46

28. Bizi ayıranın daş ola bağrı
Delik delik delinceydi o günler 47

29. İylik mert yiğidin nişanesidir
Balık bilmez Halık bilir demişler 48

30. Ne çare ki zorla güzellik olmaz
Gönül seven güzel olur demişler 50

31. Kırılsın feleğin çarkı devranı
Turna göllerinde kazlar dolanır 51

32. Gönül beytullâhtır yıkma zay olur
Yaralıya merhem olmaya çalış 52

33. Açık yürek hoş sohbetli dilinin
Güllerini dermek boynumun borcu 53

34. Tüm ozanlar kabul etti ne desin
Boyun eydi teslim oldu duydun mu 53

35. Zalimin serveti arşa dayansa
Aslı zihni zehir olana kalmaz 55

36. Uygarlığı biz yaymışız âleme
Uludur soyumuz asaletimiz 56

37. Bizi yaradana budur duamız
Vefa getirdiniz safa geldiniz 59

C. 15 Heceliler

1. Sadıkların içi dışı aynının aynasıdır
Verdiği sözde ber-karar durana canım feda 60

2. Âlemi kendine hayran eylemiş mah cemalı
Sümme billâh yaktı beni simgelendim bir yara 61

3. İlm-i simya ilm-i kimya dü cihanın ahkâmı
Nur alâ nura yetirir bizi Yasin-i Şerif 62

4. Âşina bir tercümanın himayesi altında
Damla iken bu vücuda talime gelen de ben 63

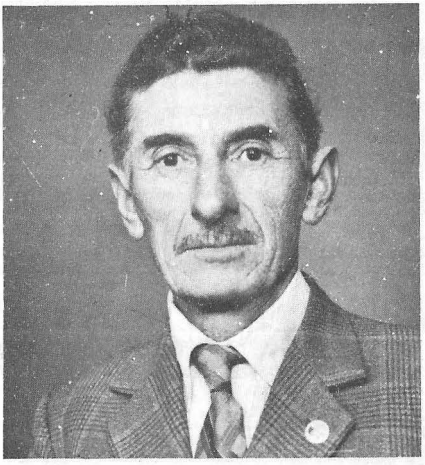

ÂŞIK HASRETÎ
(SADİ DEĞER)

Kars'ın İncesu köyünde, 1929 yılında doğdu. Babası Mustafa bey, annesi Mesme hanımdır. İlkokul mezunu olup, dokuz çocuğu vardır. 1969 yılından beri Kayseri'de oturmaktadır.

Yurdun çeşitli yerlerinde yapılan âşık toplantı ve yarışmalarına yıllardır katılmakta olan Hasretî, birçok ödül kazanmıştır.

Şiirlerinin bir bölümünü **Karslı Âşık Hasretî** adlı kitabı ile **Karseli, Halay, Gülpınar** gibi dergilerde ve çeşitli gazetelerde yayımlamıştır.

Bir plâğı bulunan Hasretî, âşık makamlarını ve âşık hikâyelerini bilen halk şairlerimizdendir. **Haydar Bey** adıyla tasnif ettiği bir de hikâyesi vardır.

ISBN: 975 - 17 - 0400 - 6

Ankara, 1989
Fiyatı: 2000 TL.